

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Initia & progressus turbarum in Seminario Anglorum de Vrbe, numero 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1587. ex alieno in nostra transferretur, repertum cadaver integrum digniori loco conditum est. Cùm autem hæc exilij pœna benignitati Reginae tributa sit qualis ea & quanta fuerit, leges eodem anno octogesimo quinto in Sacerdotes & profugos constitutæ demonstrant. Nam cùm hi viginti, (quos dixi) deportati fuissent duodecimo calendas Februarias; in Martio sequenti proscripti sunt Sacerdotes vniuersi qui à primo anno Elizabethæ initiati, & qui deinceps initiarentur, atque intra dies 40. iubentur abire regno. Qui redirent, & qui reduces acciperent, fouerentque hospitio, illi Maiestatis, hi Feloniæ, hoc est, Capituli rei, & bonorum omnium ærario Regio inferendorum iacturæ obnoxij dicebantur. Educati etiam in Seminarijs si non redirent intra sex menses, eodem cum proditoribus ordine cenlebantur. Is qui iuuenem mitteret ad Seminaria quadringentis aureis, qui mitteretur hæreditate excidebat, ni redux se legibus, hoc est, Hæresi accommodaret. Qui subsidia profugis conferret, is omnium facultatum facturus iacturam & carceri perpetuo erat addicendus. Præclara sanè & omnibus sæculis prædicanda clementia.

Initia & progressus
turbarum
in semina,
Anglor,
de vrbe,

Falsi Fratres,

Aemuli,

XIV. Hæc dum à Magistratu Hæretico aperte geruntur in Anglia, quò pulsus Pastoribus facilius gregem perdat & dissipet, eundem occultè cuniculis humani generis teterrimus hostis oppugnat, fouendo quos paratos inuenerat extra Insulam ad concitandas turbas, & nouas in Insula commouendo. Anno post sesquimillesimum 79. communibus votis expetita Societas, Rectorem Seminarij de vrbe dederat *Alphonsum Agazzarium* Senensem, hominè industriū, & sedulū, atque ad pietatem & rem promouendam accommodatissimū, & (quod in omni externa gubernatione prouidendum est) amantem gentis & causæ: Hic auctis Seminarij possessionibus, tam magnum ad Religionis incrementum in auditorū suorum animis desiderium excitarat, ut ijs nouem quibus rexit annis, centū fere operarij in Messè mīsi numerarentur, nouendecim in Societatem nominis *Iesu* sint adscripti. Quid ageret fraudulentus serpens? Veteri Politicorum omnium instituto, Senatus Angliæ quadruplatores ubiq; alebat fouebatq; qui simulata Religione ac pietate cùm in piorum consortium ac in ipsa Seminaria lubdolè irrepissent, veris ficta miscentes, quidquid agebatur Rhemis, aut Romæ, & quidquid dolosa mente ipsi sibi cōminteabantur agitari, Senatui per literas, vel per cōsimilis farinæ nūtiōs suggerebant. Pars etiā ducta æmulatione, vel quod *Alani* & *Personij* consilia non probabant, vel quia consilijs non semper ipsi adhibebantur, pacem seminariōrū & quæcunq; alij in rem Catholicā conferre studebant, conabatur turbare. In illis fuit *Vauxius* quidā, quem detectū Inquisitores vinculis coercuerunt: Et *Salomon Aldredus* *Walsinghamij* deinde aperte familiaris; & *Fisherus*, in iudicio demū de fraude conuictus. In istis, *Carolus Pagettus*, *Thomas Morganus*, *Thomas* & *Franciscus Throckmortoni*, *Paræus*, *Griffithius* & *Batsonius*, qui potentiorum quorundam partibus adherentes, *Gregorio* & *Sixto* Pontificibus spem faciebant mitius in Anglia agendum cum Catholicis si *Alanus* & *Personius* abstinerent à scribendo, & ab reliqua negotiorum ad Angliam pertinentium tractatione: tum etiam maxime, si qui essent ex Societate *Iesu* euocarentur ex Angliā, neque

neque in posterum alij mitterentur; deinde (quod mirere à Catholicis proficisci potuisse) tantis viris luadere conati sunt, crudele esse mittere innocentes Sacerdotes ad certissimam in Anglia carnificinam cum exigua spe fructus; rectius impendi posse lumpus Pontificios, si priuatis quibuldam liberaliter succurreretur, quam si in Seminaria conferantur, infirma videlicet & imbecillia Religionis adiumenta: Denique disciplinam Collegij de vrbe calumniantes, aptiorem aiebant pueris esse quam viris formandis, ijs præsertim viris qui cum in Academijs adoleuissent, pridè sibi ipsis moderandis videbantur idonei. Que cum in experti atque inexeritati in vrbe Catholici huius nationis arbitrantur rationi proxima, procliuè erat dissentionem inter Seminaristas ipsos atque ab Superioribus alere; cum illi si quid licentiæ negaretur facile quererentur, & faciles gentiliu luorum aures haberent apud quos querelas deponerent; Hi verò à constituto non facile discederent. Tum occultioribus machinamentis ad pietatem propensos animos aggrediens, pietatem malus ipse dæmon simulat. In medio ponit quæstionem, Quis status excellentior? Eorum qui se voto adstringunt nè quid operis etiam probatissimi præter superiorum voluntatem moliantur? An qui Collegij sponcione de Sacerdotio suscepta, confestim alacres ad pericula, ad insidias, ad ergastula, ad cruciamenta, ad cruces propagandæ fidei causâ procurrunt? *Vtque est Inuenilis ardor audentium plerumque alacritatis, quam consideratorum hominum lenitudinis studiosior, vadunt frequentes in istam sententiam, & Sacerdotum hanc promisso obligatam liberalitatem, omnium ordinum sponcionibus anteferendam esse magnis animis contendunt.* Abeunt dies sat multi in ista disceptatione; ardent utrimque animi; cavitque aduersarius, ut nè, sicut in scholis, voce bellum gereretur, animo pax coleretur; dum voce contenditur, ferit ipse intus in animo amaritudinem, & Seminarium in partes diuidit distrahitque; non iam ad augendam inflammandamque pietatem, sed ad partium studia res pia conuertitur; depresâ vniuersim propositi Religiosi existimatione, pedetentim Superiores Religiosi negliguntur. Tum quandoquidem *non vna artes ad omnia cõsque quaque nequitiam profunt* (non minus varius ipse quam fallax) Quoniam omnibus luadere non potuit quod proposuerat, quos ad vota Religiosa propensiores animaduertit, suis ipsorũ relinquit consilijs; abeant ad Religiosos ordines, modò nè Societatem Iesu amplectatur: Vno penè tempore septem ad Fratrum Prædicatorum laudatissimum ordinem profugiunt: Utinam animo sat cõsulto, & constanti. Nam uti incijs Superioribus Seminarij, proprio ducti ingenio, tantum onus suscipere, pari deinde inconstantiâ susceptum non longo post interuallo plerique deposuere & à Seminarij præclaris ornamentis, & ab Religiosissimi ordinis splendore deiecti. *Capita disfidij,* fuerè, is in primis quem olim *Personio* in Academia Oxoniensi inuidisse diximus; tum illi omnes quos cum tædium Disciplinæ in Superiores armasset, re per Episcopos Placentiæ & Castri diligenter examinata, iubente *Sixto* quinto dimissos, varij deinde exitus & plerumque infelices exceperè.

1587. Nam *Tydderus, Shawe, Bell, Maior*, Sacerdotes, fidem cum castimonia exuere: *Giffordus & Gratleyus* non sat cautam cum VValsinghamio alijsque Hæreticis familiaritatem colentes literarumque commercium, suo bono non diu latuere, Illi Parisijs, huic Patauij, eodem mandante Pontifice, inecæ sunt manus: Et *Giffordus* quidem re iudicata condemnatus, Lutetiæ in carcere multo cum dolore præteritarum transactionum mortuus est. *Gratleyus* Romam perductus, & apud Inquisitores sat multis annis asseruatus, in Apulia deinde extorris superuixit. Alij in Angliam profecti, consimilibus artibus Insulam vniuersam atque ipsos fide tuenda sacros carceres plurima in *Alanum* & in Societatem inuidia compleuere, *Alanus* hoc tempore Romæ domicilium fixerat; huius auctoritas atque *Personij* industria ad componendos Alumnorum animos plurimum valere: Inter cætera ad quietem tantata remedia illud etiam propositum, vt Rector daretur Anglis Anglus, quicum familiarius fortassis, & maiori cum fiducia, si qua viderentur grauamina, communicarent. *Guilielmus Holt* primus eum locum sortitus est, exeunte anno octogesimo sexto; deinde isto in Flandriam missus, *Iosephus Creswellus*: Quo anno in Purpuratorum Patrum Senatuum *Alanus* cooptatus, quo dignitate eminebat, eo potentius ad omnem conciliandæ conseruandæque pacis rationem adlaborabat: Et Romæ quidem præsentem colebant verebanturque; absentem in Anglia non deerant qui amulatione ducti calumnijs insectarentur, & quod Hispanis nimium obnoxius, & quæd cum Societate nimium coniunctus videretur: Iidem videlicet de quibus ipse ante initam dignitatem, sic ad Rectorem de vrbe quibusdam in literis, "Illustriissimo Protectori illud tantum scribo, vt auertat aures ab otiosis & inuidis quibusdam hominibus, qui Patrum & Collegiorum officia omnia dicunt esse in potestate nostra &c.) Quæ eadem querimonia, verso nomine, in Societatem iactabatur, quasi nobis omnia parerent, nostris consilijs cuncta in Anglia, & extra Angliam gererentur. Quam longè verò illa querela propagata sit, & quàm acerbo cum fructu, hic compendio narrare non incongruum duxi, & plurium annorum tempestatem paucarum paginarum angustijs coercere potius quàm reliquam Historiam perpetuis inuoluendo fluctibus nauicam lectori excitare.

Continuata Patrum Missio in Anglia, Thomas Mettamus, X V. Antequam *Heywodus* & ceteri exularent, *Thomas Mettamus* Sacerdos, ætate, doctrina, & virtute venerabilis, post decem circiter annorum perpeffos carceres, in Societatem cooptatus est; sic enim de illo *Personius* ad Ribadenciram, decimo septimo Calendas Octobris anni octogesimo quarti. Quod attinet ad nostræ Societatis homines in Anglia, duo Presbyteri fuere occisi, *Campiannus* & *Cottamus*: Carceribus tenentur quatuor, *Heywodus* & *Bosgrauus* in Castro Londinensi, *Metamus* & *Pondus* in *Wisbi* centi, quorum hi duo manent &c.) Et certiores literæ *Mercuriani* Generalis ad ipsum *Mettamum* datæ. Magnam (inquit) ex litteris Dominationis Vestræ ad *Darbishirum* nostrum scriptis cæpi in Domino consolationem, propter illud Sanctum & salutare desiderium quod in ipsis ostendebat; quod cum